



Vljudno vabljeni na razstavo fotografij

Janez Kuček Mezek
Zgodbe iz gozda

Galerija Šolt, Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 19. novembra 2024, ob 18.30 uri**

Razstava bo na ogled do 14. januarja 2025



Gozd je človeku skozi vso zgodovino predstavljal vir hrane in gradbenega materiala, pomenil mu je zavetje in po potrebi pribežališče v različnih nevarnostih, v njem so se odvijali različni obredi. Človek je gozd častil in imal zanj imel posebna božanstva, se ga je pa tudi bal. Istočasno ga je neusmiljeno izkoriščal in marsikje skoraj povsem iztrebil, npr. naš Kras. Žal je človek; kot je to običajno, gozd tudi zlorabil za zločine zoper lastno vrsto.

Mogočnost dreves in temačnost prvobitnega gozda sta v večini človeških družb vzbudila bajke in povesti povezane s spremembami v življenjskem ciklu. V pomladnem času so te zgodbe vesele in svetle, v ostalih letnih obdobjih pa bolj temačne in grozeče.

Meni so drevesa zaradi svoje veličine in trdnosti vedno predstavljala posebna bitja. Navsezadnje je velika večina dreves krepko starejših od nas, imajo svoje življenje in vedno sem imel občutek, da tudi umirajo stoje.

Zato ni presenetljivo, da sem si vedno predstavljal kombinacijo dreves, njihovih debel in vej, s človeškim telesom. Z ene strani mehkoba in gladkost človeškega telesa, na drugi strani pa podobna mehkoba nekaterih vrst, npr. bukve, ali pa grobost in razbrazdanost skorje drugih, npr. hrasta. To kombinacijo sem v fotografiji pogosto uporabljal. Na ta način je nastalo veliko posameznih fotografij.

Sčasoma pa sem želel predstaviti tudi daljše zgodbe in rezultat tega so zgodbe, ki so tudi del te razstave. V njih predstavljam gozd v vseh njegovih prej omenjenih manifestacijah, predvsem pa na svoj način ponovno interpretiram bajke in povesti ter zgodbe, ki sem jih o gozdu poslušal kot otrok.



Janez Kukec Mezek

Rojen je bil 22. aprila 1956 na Ptuju, osnovno šolo in gimnazijo je dokončal v Postojni. Študiral je na oddelku za kemijo in kemijsko tehnologijo na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani. Po diplomi leta 1981 se je zaposlil v DO Donit, TOZD Fenolit Borovnica, nato v Utok Kamnik, od leta 1993 dalje pa je zaposlen na Uradu za intelektualno lastnino v Ljubljani. S fotografijo se je prvič se je srečal v osnovni šoli in v krožku na gimnaziji, resneje pa med študijem in po njem, predvsem pa po včlanitvi v Fotoklub Ljubljana leta 2000. Fotografira tudi v barvah, vseeno pa ostaja črno-bela fotografija, tudi klasična analogna, edina prava ljubezen. Leta 2016 je izdal knjigo fotografij »Vonj po koži«. Leta 2017 je pri Javni agenciji za knjigo Republike Slovenije prejel delovno štipendijo iz naslova knjižničnega nadomestila. Leta 2021 je s podporo Javne agencije za knjigo Republike Slovenije izdal drugo knjigo fotografij »Tkalnica sanj«. Za svoje fotografije je prejel razstavljalna naslova KMF FZS in AFIAP. Živi v Kamniku.

